

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

T/1320/64

2010 OKT 27.

Módosító javaslat

Dr. Kövér László

az Országgyűlés Elnöke részére

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján az egyes migrációs tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló, T/1320. számú törvényjavaslathoz az alábbi

m ó d o s í t ó j a v a s l a t o t

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 46. §-a az alábbiak szerint módosul:

„46. §

A Harmtv. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § (1) Amennyiben az idegenrendészeti hatóság megállapítja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár tartózkodásra a továbbiakban már nem jogosult, a tartózkodási engedély kérelmét elutasító, vagy a tartózkodásra jogosító okmányát visszavonó határozatában, a harmadik országbeli állampolgárt [az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja] a Magyar Köztársaság területének elhagyására kötelezi. A harmadik országbeli állampolgár [a kiutasítással] az ország elhagyására kötelező döntéssel szemben jogorvoslattal a tartózkodási engedély kérelmet elutasító vagy a tartózkodásra jogosító okmányt visszavonó határozattal szembeni jogorvoslat során élhet.

(2) Amennyiben a bíróság kiutasítás büntetést alkalmaz vagy az idegenrendészeti hatóság megállapítja a harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogszerűtlenségét, az idegenrendészeti hatóság a döntésében a harmadik országbeli állampolgárt az Európai Unió tagállamainak területéről kiutasítja.

(3) Az idegenrendészeti hatóság az ország elhagyására kötelező vagy a kiutasítás elrendelésére hozott határozatban, illetve a bírósági kiutasítás végrehajtására hozott végzésben az önkéntes távozásra a határidőt úgy határozza meg, hogy az az ország elhagyására kötelező vagy kiutasító határozatnak vagy végzésnek a harmadik országbeli állampolgárral történő közlésétől számított legalább hetedik, legfeljebb harmincadik napra essen, amennyiben a

harmadik országbeli állampolgár vállalja az ország területének önkéntes elhagyását. A fent említett határidő nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár előbb tegyen eleget a kiutasító döntésben foglaltaknak.

(4) Ha az ország elhagyására kötelezett vagy a kiutasított személyes körülményei – így különösen a Magyar Köztársaság területén történő tartózkodás megelőző hosszú időtartama, mely a kiutazásra történő felkészüléshez szükséges időt a szokásosnál hosszabbá teszi, vagy családi és társadalmi kötelek – indokolják, az idegenrendészeti hatóság – kérelemre vagy hivatalból – az önkéntes távozásra nyitva álló határidőt legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. Ha az ország elhagyására kötelezett vagy a kiutasított harmadik országbeli állampolgár szülői felügyelete alatt álló gyermek közoktatási intézményben folytat tanulmányokat, az idegenrendészeti hatóság - kérelemre vagy hivatalból - az önkéntes távozásra nyitva álló határidőt legfeljebb a folyamatban lévő tanulmányi félév végéig meghosszabbíthatja. Az önkéntes távozásra nyitva álló határidő meghosszabbításáról végzésben kell rendelkezni.

(5) Az önkéntes távozásra nyitva álló határidő meghosszabbítása tárgyában hozott végzés ellen végrehajtási kifogás előterjesztésének van helye.

(6) Az önkéntes távozásra nem kell határidőt meghatározni, vagy az idegenrendészeti hatóság az Európai Unió tagállamai területe elhagyásának határnapját a kiutasító határozat közzétételétől számított hetedik napnál korábbi napra is meghatározhatja, ha a harmadik országbeli állampolgár

a) tartózkodási jogosultsága megszűnésének oka az, hogy a harmadik országbeli állampolgár kiutasítás, beutazási és tartózkodási tilalom, illetve beutazási és tartózkodási tilalmat elrendelő SIS figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;

b) tartózkodási engedély iránti kérelmét a 18. § (1) bekezdés b) és d) pontja alapján utasította el a hatóság;

c) az ország területének önkéntes elhagyását kifejezetten megtagadja, vagy más alapos ok miatt feltehető, hogy a kiutasító döntésnek nem fog eleget tenni;

d) magyarországi tartózkodása veszélyezteti a közrendet, a közbiztonságot, vagy a nemzetbiztonságot.

(7) Ha az idegenrendészeti hatóság a kiutasító határozatában a kiutasítás kitoloncolással történő végrehajtásáról rendelkezik, az önkéntes távozásra határnapot nem határoz meg.”

INDOKOLÁS

A törvénytervezet indokolása téved, amikor kijelenti, hogy a „Visszatérési Irányelv nem ismeri az ország-elhagyásra kötelezés fogalmát, helyette hasonló tartalommal a kiutasítás kifejezést használja.” A valóság ennek a fordítottja, az irányelv az angol és a német változatában sem ismeri a kiutasítás fogalmát. Az a magyar nyelvű változatban fordítási hiba következtében szerepel.

Érdemes alaposan megfigyelni a visszatérési irányelv preambuluma 10. §-át.

Magyarul:

Abban az esetben, amikor nincs ok az feltételezni, hogy aláássa a **kiutasítási eljárás** célját, az **önkéntes visszatérést** előnyben kell részesíteni a **kitoloncolással** szemben, és az **önkéntes távozásra** egy időszakot kell megállapítani. Az **önkéntes távozás** határidejének meghosszabbítására akkor kerülhet sor, ha az egyéni eset konkrét körülményei miatt szükségesnek bizonyul. Az **önkéntes visszatérés** elősegítése érdekében a tagállamoknak megfelelőbb támogatást és tanácsadást kell nyújtaniuk a **hazatéréshez**, valamint az Európai Visszatérési Alapból rendelkezésre álló megfelelő pénzeszközöket a lehető legoptimálisabb módon kell felhasználniuk.

Angolul:

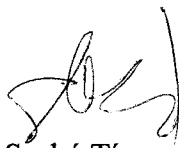
Where there are no reasons to believe that this would undermine the purpose of a **return procedure**, **voluntary return** should be preferred over **forced return** and a period for **voluntary departure** should be granted. An extension of the period for **voluntary departure** should be provided for when considered necessary because of the specific circumstances of an individual case. In order to promote **voluntary return**, Member States should provide for enhanced **return assistance** and counselling and make best use of the relevant funding possibilities offered under the European Return Fund.

Míg az angol nyelvű szöveg két kifejezést használ – az irányelv címében is szereplő „return” (visszatérés) kifejezést és a „voluntary departure” (önkéntes távozás) fordulatot, addig a magyar szöveg a „return”-t hol kiutasításnak (kiutasítási eljárás) hol visszatérésnek, hol kitoloncolásnak (forced return), hol hazatérésnek fordítja tehát teljesen alkalmatlan arra, hogy a magyar jog átalakításának indokál szolgáljon.

A visszatérési irányelv gondosan kerüli a „kiutasítás” kifejezést (egyszer sem fordul elő benne), éppen mert a hangsúlyt az önkéntes távozásra helyezi, amelyet a hatóság előír „visszatérési döntésével” (return decision, Rückkehrentscheidung), de abban a reményben, hogy annak az érintett önként tesz eleget.

A módosítás ennek a konzekvenciáit vonja le, s számol azzal is, hogy az érintettnek lehet joga más európai államban tartózkodnia, ezért az ország elhagyására kötelezést Magyarországra korlátozza.

Budapest, 2010. október 27.

Szabó Tímea

LMP